

Uvod

Predmet ovoga rada je poslovna etika u odnosu sa stranim partnerima. Ovaj segment poslovne politike prožima sve segmente multinacionalne firme i biznis i može delovati dvojako na kompanije. U slučaju odgovornih zemalja čije su politike usmerene na zaštitu ljudskih prava, vlasništva i ekonomske slobode, stvara se prostor da kompanije nemaju specijalna etička pitanja vezana za poslovne odluke. Međutim, veoma čest slučaj je da vlade mnogih država vode neodgovornu politiku koja rezultira u ratovima, kršenjima osnovnih vrednosti savremenog čovečanstva i stvaranju ambijenta u kojem se protežira neka vrsta socijalizma. U tom slučaju javljaju se brojni etički problemi. Ovaj rad daće pregled etičkih problema sa kojima su se suočavale najveće američke kompanije tokom poslednje tri decenije. Iako su ponekad u traženju podrške političara delovale veoma cinično, ili su u drugim slučajevima nastavile da pomažu "zemlje otpadnike" sve kompanije koje su se našle u etičkoj dilemi morale su dobro da razmisle šta im valja činiti.

Neka etička pitanja nastaju ne iz akcija pojedinaca i firmi već iz politika zemalja. Posebno u slučaju država koje nisu demokratije, politike mogu dovesti do etičkih pitanja koja se odnose na ljudska prava i pravdu. U nekim zemljama od firmi se može zahtevati da sprovedu aspekte moralno spornih politika. Na primer, u Kini preduzeća su obavezna da sprovedu aspekte državnog zakona o jednom detetu po porodici. Mnogi ljudi smatraju da je ovo politika kršenja osnovnih ljudskih prava, poput onih navedenih u univerzalnoj deklaraciji i ljudskim pravima koje su proklamovale UN 1948. godine, a prihvatile mnoge zemlje. U zemljama u razvoju, ne postoje uvek institucije koje bi dale smernice firmama i njihovim menadžerima. Pitanja su takođe složenija kada ljudi nemaju sredstva za zaštitu svojih prava i unapređenje svojih interesa. Siromaštvo, manjak obrazovanja i neadekvatna zdravstvena zaštita stvaraju situaciju u kojima se od pojedinaca ne može očekivati da donose iste odluke koje bi donosili u razvijenim zemljama. Osim toga, njihove vlade ponekad nemaju sredstva za pružanje potrebnih informacija, smernica ili regulative kakva postoji u razvijenim zemljama.

1. Da li isti standardi važe za sve operacije?

U takvim situacijama etika može pružiti smernice. Da bi se shvatilo kako firma može razmišljati u situacijama u kojima su institucije nesavršene razmotrimo slučaj odluke o bezbednosti vezane za proizvod koji se prodaje u zemlji u razvoju. Pretpostavimo takođe da je taj proizvod bezbedan kada se koristi u odgovarajućim uslovima, ali da pogrešna upotreba može dovesti do povrede. Takođe pretpostavimo da su mnogi od ljudi koji će verovatno biti kupci tog proizvoda siromašni i da imaju minimalno formalno obrazovanje. Sistem odgovornosti ne funkcioniše, a regulatorne agencije su pretrpane i ne može se očekivati da će rešavati pitanje bezbednosti. Firma i njeni menadžeri moraju obezbediti sopstvene direktive o odgovarajućoj akciji.

Iz perspektive utilitarizma, Calabresi i Melamed principi pružaju osnovu za razmišljanje o odgovarajućem nivou bezbednosti i kako proizvod treba isporučivati na tržište. Ti principi se primenjuju u situacijama u kojima su institucije nesavršene, vlasništvo, vlasnička prava i njihova zaštita je nejasna ili transakcioni troškovi sprečavaju pregovaranje radi rešavanja pitanja. Principi prvo pitaju ko je najbolje postavljen da obavi analizu troškova i koristi nekog proizvoda i njegovih karakteristika vezanih za bezbednost. U razvijenim zemljama odgovor je obično da je vlada najbolje sposobna da to uradi, što se odražava u pouzdanosti institucija i propisima. U odsustvu tih institucija, odgovornost leži na firmama i potrošačima. U zemljama u razvoju, mnogi potrošači su loše postavljeni za ocenu rizika i odgovarajuće zaštite. Firma stoga ima moralnu odgovornost da izvrši takvu ocenu.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com